

Viết bởi Ban Biên Tập
Thứ hai, 07 Tháng 4 2014 15:05 -

Ta đi qua ngõ, thấy con mình bò

Con mình nh

Ta đi gánh nước tưới cho con mình

Con mình và a đẹp và a xinh

Một nhà giáo nghĩ mình, nhà lý giáo ta.

(Ca dao)

L i b i n h : □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ M Ộ T L Ộ I T Ộ T Ì N H M Ộ C M Ộ C N Ê N D U Y Ê N

Đảng báo Thợ gặt trong ta số 129 - năm 2001

□□□□□ **Bài viết đợc gửi i Nhị đợc đăng t i s 137- năm 2002- m c T ng k t cu c thi bình ca dao)**

MỘT LỜI TÌNH MÀ C MÀ C NÊN DUYÊN

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ hai, 07 Tháng 4 2014 15:05 -

Tình yêu vốn là đấng tài muôn thuở. Thế nhưng, thế xem đã mấy ai đứng ngẩng đầu cưỡi ngựa nhĩa tình yêu? Và lời tình xưa nay mấy ai dám đi? Tôi không dám mạo muội góp thêm lời ngời riêng vào cái chung của thiên hạ, chỉ mong mình có một nét duyên trong lời tình bài ca dao Việt Nam

~~~~~ *Mình nói với ta mình hãy còn son*

~~~~~ *Ta đi qua ngõ, thấy con mình bò*

~~~~~ *Con mình nhớn ng trư u cùng tro*

~~~~~ *Ta đi gánh nước cho con mình*

~~~~~ *Con mình vấp ngã vấp xinh*

~~~~~ *Một nửa gửi mình, nửa lại gửi ta.*

Vì những ai yêu một ca dao, nhất là ca dao về tình yêu đôi lứa, thì mô típ “mình- ta” quá quen thuộc. Lời xưa nghe ngời ngát, tình cảm làm sao!

Tiếp cận bài ca dao, người đọc dường như không thấy sự gột giữa câu chữ và ngôn từ. Bởi thế, ngay câu đầu tiên nó gợi nên lời ăn tiếng nói dân dã, đời thường:

~~~~~ *Mình nói với ta mình hãy còn son.*

Câu thơ hé mở cho người đọc một cách hiểu: Chàng chọn gọi *"mình-ta"* đã có dấu tâm tình, trò chuyện cùng nhau; đừng đứng lơ lửng trong "

*ta*

" đôi chỗ "

*còn son*

". Chàng lí gì "

*ta*

" không có quyên tin "

*mình*

" vẫn trung và tin rằng: "

*vẫn n hững*

" một lời đang bày tỏ ai? Vậy hãy hỏi rõ "

*mình", "ta"*

không yêu sao đâu "

Rồi niềm tin của *"ta"* từng chọn bày tỏ nên thẹn khi *"Ta đi qua ngõ thềm con mình bờ"*.

Đúng là "

*ta"*

nghe một tiếng nhấc "

*ta*

" chàng kiên trì là một nỗi nghi ngờ. Sự thật trên quá chẳng? Quay về câu thơ mở bài, người đọc cảm nhận đó vẫn là lời tâm sự vẫn là lời trách cứ của

*"ta*

" dành cho "

*mình*

". Trách sao "

*Mình nói với ta mình hãy còn son*

", cứ sao "

*Ta đi qua ngõ thềm con mình bờ*

". Nếu không yêu thì "

*mình"*

thì "

*ta"*

trách làm gì cho nhấc công vô ích? Qua lời bày tỏ chàng trai, thì ra "

*mình*

" đã dẫu "

*"ta*

" rồi nghĩ t. Liệu mình muốn đùa với tình yêu hay thực lòng "

*mình*

" đã có ý thì "

*ta",*

chỉ "

ta  
" ? Bỗng nhiên, tôi cảm thông cùng nỗi đau của y. Đương nhiên, có chút gì đó ngấm ngùi thay cho chàng trai. Có lẽ, không ai không xót xa khi người yêu mình đâu vẫn nguyên như niềm mong ước. Vẫn đó là khi yêu, người ta có biết tha thứ để sống tốt cho nhau hay không? Tôi nhìn ra tín hiệu tình yêu đôi bên khi người ta cá nhân  
"mình  
" và "  
ta".  
Vì thế nên "  
ta", "mình  
" đành phải đi (chẳng có đâu lòng đâu mà người). Và vì yêu "  
mình  
" nên "  
ta đi qua ngõ  
" như thăm dò ý tứ.  
Ta  
lời tôi ngạc nhiên "  
đi gánh nước cho con mình  
" khi thấy "  
con mình như người cùng tro  
". Lời thơ, ý thơ chợt bừng sáng bởi những gì  
ta  
đã làm được. Đáng khen chàng trai biết vượt lên hoàn cảnh trước để dành trọn vẹn tình yêu cho cô gái - đâu có nên trái tim cô gái như vậy. Giờ như tôi là cha ông tôi nghĩ bởi: "  
Yêu nhau cứ thế cũng tròn  
". Tôi mới nghĩ thật chính xác.

Đi qua những gì ta đã làm, người ta đã cảm nhận được con "mình" cũng như là con "ta". "Con mình và a đẹp và xinh  
", hỏi tâm "  
ta"  
không quý sao đành? Người ta như thế là khi "  
ta  
" buông lời như xét có vẻ hơi quá đi chăng nữa:  
"Mà tôi nghĩ mình, nên a là gì ta".

Nên chẳng, người ta hãy hiểu và cảm thông giúp "ta". Bởi yêu "mình", "ta" yêu như thế "  
mình  
" yêu. "  
Ta"  
khát khao được con "  
Mà tôi nghĩ mình, nên a là gì ta

## MỘT LỜI TÌNH MÀ C MÀ C NÊN DUYÊN

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ hai, 07 Tháng 4 2014 15:05 -

---

”. Ta muốn nó o sỡ gôn bó, đừng đi u tâm hồn vớ i “  
*mình*

”. Ta chẳng hề đem tình yêu lên bàn cân đong đẽ m để xem cái “  
*son*

” của “mình” thật gì, đến đâu. Đi u này qu là đáng trọng!

Càng bước vào ng ng của tình yêu, “ta” càng được đi m sáng bởi lòng vô tha, để l ng. “T  
*a*

hoàn thiện mình hồn và t t nhiên “

*ta*

” thật đẹp, cái đẹp mà chân chất! Và n a, tôi nhận ra l i d i của “  
*mình*”

cũng tô thêm nét duyên quê đẹp th m -

*Một l i t tình*

bổ o d n h m th y n i g i i n !

Nhìn t ng th bài ca dao, tôi đi t b t ng này đến b t ng khác. Bước đến tôi nhận ng t ng cô gái y “*còn son*” đúng nghĩa, nào hay cô đã có con th . Nhận ng t ng đ a bé làm n i r ng kho ng cách gì a “  
*mình*” và “*ta*”. Ai ng nó là nh p c u đ “*ta*”- “*mình*” xích l i g n nhau. Âu h tìm được h nh phúc trong tình yêu đích th c.

L i ca dao khép l i mà d ng nh ý v n âm vang. Tôi tin tình yêu của “*mình*” và “*ta*” sẽ lên ngôi. Hơn ít ra, tôi có quy n c u mong, phép nh m màu tình yêu đ a h đến b h nh phúc...

**Hoàng Th y**

**GV THPT Duy Tân, Tam K , Qu ng Nam**